

verne potepuh kakoršen je Čuić v svojo domovino (iz ljubezni do nje!) Tja da ga presune pogled poljudenega Andrija, al to ni določilo Čuića, da bi bil pot kesa nastopil. Dalje: akoravno občuduje ves svet izverstni samogovor Hamletov: „to be, or not to be“ — je vendar v igri „Graničar“ 8 ali 9 samogovorov nekoliko preveč. — Kerčmar Grga s Karolino sobarico vred zadostuje med mnogimi drugimi mičnimi prizori po vsi pravici in lahko se pozabijo vsi pogreški našeti, kateri manj motijo v teatru kakor če bereš igro.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Tersta 15. t. m., to je, prvi dan, ko so začeli blago po železnici voziti, se je odpravilo iz našega mesta 12,000 centov blagá na 34 vozovih. — 19. t. m. smo čutili v Terstu ob 1 uri po poldán majhen potres. — Iz italijanskih dežel nam pišejo, da oljka prav obilo sadú obéta; po židi pa ne poprašujejo preveč.

Iz Ljubljane. Asecuracija v Gradcu, pri kateri, kakor je znano, si morejo le Štajarci, Krajnci in Korošci svoje poslopja zavarovati, bi rada od več strani razodetim željam vstregla in vprihodnje ne le zoper škodo ognja asekurirala pohištva, temuč tudi mnogo drugo blago, ki ga ima gospodar v hiši, kakor žito, živinsko klajo, živino i. t. d. Kako pa bi se dalo to upeljati, je treba dobro in natanko prevdariti; zatega voljo bo vodstvo te asecuracije — prave bratovšine med Štajarci, Krajnci in Korošci — napravilo 16. dan prihodnjega mesca v Gradcu vélik zbor in je poklicalo iz vseh teh dežel može, v ktere zaupanje stavi, da bi utegnili svetovati, kako bi se ta reč osnovala, da bi bila na vse strani prav. Kakor slišimo, so iz Krajskega povabljeni v ta zbor predstojnik naše kmetijske družbe, častiti gospod F. Terpinc. Živo je želeti, da bi graški zbor prav modro doveršil to važno nalogo. — V čertem tečaji „priobčenj iz statistike“ najdemo, da gori v Ljubljani vsaki večer 2000 gaznih luč. Ali je to pomota ali je podrega za Ljubljančane, ki se že tako dolgo pripravljajo gazno svečavo napraviti, ne vémo!

Novičar iz raznih krajev.

C. kr. zdolnje avstrijsko poglavarstvo je dunajsko zbornico na to zabernilo, da v mestu Majnc néki tergovec z imenom Jožef Scholz papir za muhe prodaja. Ta papir so spoznali kot človeškemu zdravju zavoljo tega silno škodljiv, ker je z mišico ustrojen. Omenjeno c. kr. poglavarstvo je zavoljo tega zaukazalo, da naj se taki papir povsod odjema in zatéra. Ta papir je rudéckast, ima štampelj z némškim napisom „Fliegendod“ (to je smert muham); nad štampeljnom je mertvaška glava in pod njó so trije križi! Še drug tak papir, sivkasto-rumen, s štirimertvaškimi glavami in enako v mišici ustrojen, je omenjeno sl. c. kr. deželno poglavarstvo z razpisom od 22. septembra 1857 prepovedalo. — Nekaj časa sem se nahaja več penarejenih bankovcov, zlasti po 2 goldinarja. Tako lično so ponarejeni, da jih zamore samo zvédenec spoznati. Dvojni so ti ponarejenci. Na enih so oči na obéh glavah skazene; ti so z O o 5 zaznamovani. Na drugih je lice léve glave nepopolnoma izdelano, ker je izčertano, pa ne izpikčano; njih znamba je J 10. Papir obojih se malo razloči od pravih. — Po vsih Svétih bodo mogle kvarte, kakoršne koli, štampelj za 8 kr. iméti, toda tiste ne, ktere so bile že pred vsemi Svétimi po postavi štimpljane. — Néka c. k. višja sodnija je, ko je zvedla, da néki advokat zakotne pisarče podpira, tega advokata obsodila, da se eno celo léto ne smé več z advokaturó pečati. — V Pé-

tro gradu se néki zastran avstrijsko-rusovske kupčijske pogodbe pomenkvajo. — Pruski kralj je pred nékimi dnévi hudo zbolel. Bali so se močno za njegovo življenje; pa tudi še zdaj, ko mu je že zlo odleglo, niso brez skerbí za-nj. Star je 62 lét. — Rusovska vlada je 6 milijonov srebra reparjev odločila za to, da se razstreljeno in razderto mesto Sebastopol sopet sozida. — Rusovski minister notranjih opravil je dal razpis, s katerim poziva, révnim Krimljanom in prebivavcom južnih dežel pomagati. Razun Sebastopola, Kerča in Balaklave je 100 vasi porušeni. Cesar sam je daroval že čez 3 milijone gold. v podporo ubozih ljudi; drugi dobrotniki so tudi veliko podarili, pa révšina je še vedno velika. — Moldavčane in Valahie so vendar toliko obdelali, da so šli po naših mislih v precép. Odpravili so namreč odbrane poslance v Pariz, kateri se imajo princu Muratu kakor prihodnjemu vladarju zedinjenih knežij pokloniti. Ali niso šli ti možje še prevréle kaše pihat, se mora skoro pokazati, zlasti ker je bilo v parižkem zboru izgovorjeno, da ostanete Moldava in Valahija turškemu cesarstvu podredjene deželi. Upati je tudi, da bo princ Murat té odbornike dobro gostoval, pa jih tudi zabernil na to, kar se bo še v zadévah njih domovine sklenilo. Nekteri časniki razglašajo dopise iz Bukaresta, iz katerih se vidi, da volitve niso bile vse tako brez madeža, kakor bi marsikdo misliti utégnil. Ljudstvu se nič ne priležejo in to ljudstvo mnogih krajev se pritožuje pšmeno pri knézu, da so bile volitve, kakor so se godile, zgolj komédije. Sčasoma se mora resnica pokazati. — Angleški časniki pišejo iz Indije: „Povsod gré vstaja h koncu. Zdaj je prišel naš čas: povsod stojimo nepremakljivi, serčnost in svestost nam navdaja serca, po suhem in po morji nam dohaja pomoč.“ Res je sicer to in da se obnašajo, kakor junaki; pa pomoč jim dohaja počasi, mesta še niso ne enega vzeli, terdnjave morajo še obsédati in poslednjič se morajo še z elementi boriti, ker jih povodnji ovérjajo v napredovanji. — Iz Španije dobivajo časnikarji dopise, po katerih se je novih prekucij v tej deželi bati. — Omenili smo v poslednjem listu naklepa zoper kneza Srbije. Danes povemo v posnetku, kar časniki o tem pišejo, in pristavimo, da mora kaj na tém biti, ker so vdeleženci z imenom našeti. 9. t. m. so namreč deželnega starostnika in bivšega ministra Damjanovića na ulicah nenadoma prijéli in v kasarno zaperli; v Semendrii so družega starostnika in tudi bivšega ministra vjéli in v Beli grad pripeljali; zadnjič so še v mnogih krajih Srbije več mož prijeli, kateri ljudstvu kaj veljajo. V deželi je mir, pa vendar se ne more réči, kaj še pride.

Kratkočasnica za poskušnjo s cirilico pisana.

Spisal Andrej Likar.

Некі фажмоштер со ено недеља тако лено при-
дигали, да се је все јокало по цркви, само еден не.
Чудно се је то здело људем, зато га завпрашајо,
како да он ни бил нич гинјен „Јаз нисем из те фаре“,
јим кратко одговори.

Popravek. V poslednjem listu so bile v gosp. Hitzingerjevem sostavku, str. 330 Virgilijeve klasične verstice nehoté po verstvi postavljene, in bi utegnile pri marsikomu kaj izvirne lepote zgubiti. Postavimo jih tukaj sopet, kakor jim gré:

„Zimski pogóstni vihár res tako ne dère po morji.
„Kakor pa kužnih bolezni oblast med živinico déla;
„Zleg ne popáda živál le po samem; vsa létenska céda,
„Staro in mlado, miní kar ob enem. vse pleme do konca.
„Vedi, ko človek ozré se do zračnih Planín in po gričih
„V nóriške terdne gradove, in v japiški svét o Ti-
mavu.
„Zdaj ko minúlo je let že obilno, so še zapuščene
„Trate pastirske, in prazni so lógi široko in dolgo.“